

Corrupció, justícia i sainet

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 13.02.09

L'evident error comès pel ministre de Justícia, Mariano Fernández Bermejo, i del jutge Baltasar Garzón, al participar, junts, alegres i confiats, en una cacera de cap de setmana a Jaén mentre el segon instrueix a l'Audiència Nacional un cas de presumpta corrupció que afecta el primer partit de l'oposició no és una anècdota, tot i que, molt menys, la traïció a l'Estat de dret que va pretendre fer veure la cúpula del Partit Popular en la desmesurada intervenció de Mariano Rajoy de dimecres. El president del PP ha trobat en l'afició compartida pel ministre i el magistrat a abatre cérvols amb rifles de mira telescòpica un salvavides en un moment molt difícil per a ell i la seva formació. Però s'ha tornat a equivocar a l'escampar una nova teoria de la conspiració que un cop més qüestiona els fonaments democràtics de l'Estat.

L'escàndol de presumpte blanqueig de diners, malversació, suborn i prevaricació per part d'empreses que haurien treballat per a les administracions governades pel PP en diverses comunitats autònomes, i que ja ha portat a la presó 3 dels 37 imputats per Garzón, havia estat presentat per la direcció popular com un cas d'"assetjament" al partit orquestrat des del Govern a través de la Fiscalia Anticorrupció, amb la col·laboració de la premsa "amiga" i de l'inefable jutge estrella. Semblava una estratègia defensiva barata i poc creïble per una opinió farta de corrupteles teixides entre polítics i empresaris sense escrúpols. Però només ha fet falta un cap de setmana cinegètic perquè el PP es pugui rearmar moralment, mirar de personar-se a la causa --cosa que no és fàcil-- i recusar el jutge instructor. L'anomenada operació Gürtel s'ha

vist així irremeiablement encreuada per un sainet del més pur estil de Berlanga.

Passat l'episodi de Jaén, és procedent que ministre i jutge es disculpin per la seva antiestètica trobada i que el segon segueixi justament amb la instrucció i eviti aquest mal endèmic que són les filtracions de les investigacions a l'Audiència Nacional. Però també és necessari que el PP s'assossegui. Tractar de recusar Garzón, per més que sigui un jutge polèmic, sona a maniobra dilatòria i a estratègia del calamar, quan el que tenim al davant és la sospita que alguns càrrecs del PP en ajuntaments i comunitats autònomes han ajudat a forrar-se uns quants indesitjables. Els corruptes, i no el PP, són la verdadera peça.